

Lovtidende A

2022

Udgivet den 1. april 2022

29. marts 2022.

Nr. 407.

Bekendtgørelse af lov om betalingskonti¹⁾

Herved bekendtgøres lov om betalingskonti, jf. lovbekendtgørelse nr. 2012 af 1. november 2021, med de ændringer, der følger af § 9 i lov nr. 2382 af 14. december 2021.

Kapitel 1

Anvendelsesområde og definitioner

§ 1. Loven finder anvendelse på betalingstjenesteudbydere, som tilbyder betalingskonti, hvorpå en forbruger kan indsætte midler, hæve kontanter samt udføre og modtage betalingstransaktioner, herunder kredittransaktioner, til og fra tredjemand, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Kapitel 4 finder alene anvendelse på pengeinstitutter og filialer af udenlandske kreditinstitutter.

Stk. 3. Loven finder ikke anvendelse på Danmarks Nationalbank.

§ 2. I denne lov forstås ved:

- 1) Forbruger: En fysisk person, der optræder med et formål, der ligger uden for den pågældendes erhverv.
- 2) Person med lovligt ophold i Den Europæiske Union: En fysisk person, der har ret til at opholde sig i et medlemsland i medfør af EU-retsakter eller national lovgivning, herunder personer uden fast adresse og personer, der søger om asyl i henhold til Genèvekonventionen af 28. juli 1951 om flygtnings retsstilling og den hertil hørende protokol af 31. januar 1967 og andre relevante internationale traktater.
- 3) Betalingskonto: En konto oprettet i en eller flere forbrugeres navne med henblik på at gennemføre betalingsstransaktioner.
- 4) Betalingstjeneste: Forretningsaktiviteter anført i bilag 1 i lov om betalinger.
- 5) Betalingstransaktion: En handling, der iværksættes af en betaler eller en betalingsmodtager med henblik på at indbetale, overføre eller hæve midler uden hensyn til eventuelle underliggende forpligtelser mellem betaleren og betalingsmodtageren.
- 6) Tjenesteydelser, der er knyttet til en betalingskonto: Tjenesteydelser, der er knyttet til åbning, drift eller lukning af en betalingskonto, herunder betalingstjenester og betalingsstransaktioner inden for anvendelses-

området for § 5, nr. 7, i lov om betalinger, samt kassekreditter og overtræk.

- 7) Repræsentative tjenesteydelser: Tjenesteydelser, som normalt vil være tilknyttet en betalingskonto, i henhold til den af erhvervsministeren udarbejdede liste, jf. § 6, stk. 3.
- 8) Betalingstjenesteudbyder: En betalingstjenesteudbyder som defineret i § 7, nr. 7, i lov om betalinger.
- 9) Betalingsinstrument: Et personligt instrument eller sæt af procedurer, der er aftalt mellem brugeren og udbyderen af betalingstjenester, og som brugeren benytter til at iværksætte en betalingsordre.
- 10) Betalingsordre: En instruktion fra en betaler eller betalingsmodtager til en betalingstjenesteudbyder om at gennemføre en betalingsstransaktion.
- 11) Varigt medium: Et middel, som sætter en forbruger i stand til at lagre oplysninger rettet personligt til vedkommende med mulighed for fremtidig anvendelse i en periode afpasset efter oplysningernes formål, og som giver mulighed for uændret gengivelse af de lagrede oplysninger.
- 12) Direkte debitering: En national eller grænseoverskridende betalingstjeneste til debitering af en betalers betalingskonto, når betalingsmodtageren på grundlag af samtykke fra betaleren har initieret en betalingsstransaktion.
- 13) Kredittransaktion: En national eller grænseoverskridende betalingstjeneste med henblik på at kreditere en betalingsmodtagers betalingskonto med en betalingsstransaktion eller en række betalingsstransaktioner fra en betalers betalingskonto foretaget af den betalingstjenesteudbyder, der forvalter betalerens betalingskonto, på grundlag af en instruks fra betaleren.
- 14) Stående ordre: En instruks fra en betaler til den betalingstjenesteudbyder, der forvalter betalerens betalingskonto, om med regelmæssige mellemrum eller på forudbestemte datoer at udføre kredittransaktioner.

¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/92/EU af 23. juli 2014 om sammenlignelighed af gebyrer i forbindelse med betalingskonti, flytning af betalingskonti og adgang til betalingskonti med basale funktioner, EU-Tidende 2014, nr. L 257, side 214.

- 15) Rameaftale: En aftale om betalingstjenester, der regulerer den fremtidige udførelse af individuelle og successive betalingstransaktioner, og som kan indeholde forpligtelser og betingelser for oprettelse af en betalingskonto.
- 16) Gebyrer: Alle eventuelle omkostninger og strafafgifter, forbrugeren skal betale betalingstjenesteudbyderen for eller vedrørende de tjenester, der er knyttet til en betalingskonto.
- 17) Indlånsrentesats: Enhver rentesats, der betales til forbrugeren i forbindelse med midler på en betalingskonto.
- 18) Overtræk: Et stiltiende accepteret overtræk, hvorved en betalingstjenesteudbyder stiller midler til rådighed for en forbruger, som overstiger den løbende saldo på forbrugers betalingskonto eller den aftalte kassekredit.

Kapitel 2

Sammenligning af gebyrer Gebyroplysningsdokument

§ 3. En betalingstjenesteudbyder skal senest samtidig med indgåelse af en aftale om en betalingskonto udlevere et gebyroplysningsdokument, jf. stk. 4, til forbrugeren i papirform eller på et andet varigt medium. Gebyroplysningsdokumentet skal indeholde samtlige af de repræsentative tjenesteydelser, der fremgår af de af erhvervsministeren udarbejdede regler om repræsentative tjenesteydelser, jf. § 6, stk. 3, og størrelsen på gebyrerne for de repræsentative tjenesteydelser, der udbydes af betalingstjenesteudbyderen.

Stk. 2. Tilbydes en eller flere repræsentative tjenesteydelser som en samlet pakke af tjenesteydelser, der er tilknyttet en betalingskonto, skal gebyret for den samlede pakke og antallet af tjenesteydelser omfattet af pakken fremgå af gebyroplysningsdokumentet. Ligeledes skal gebyrer for tjenesteydelser, som ikke er omfattet af den samlede pakke, fremgå af gebyroplysningsdokumentet.

Stk. 3. Betalingstjenesteudbyderen skal til enhver tid stille gebyroplysningsdokumentet og en dertil hørende ordforklaring til rådighed for forbrugerne på en let tilgængelig måde i betalingstjenesteudbyderens forretningslokale og på betalingstjenesteudbyderens eventuelle hjemmeside. Betalingstjenesteudbyderen skal endvidere på forbrugers anmodning vederlagsfrit udlevere gebyroplysningsdokumentet med ordforklaringen på papir eller andet varigt medium. Ordforklaringen skal affattes i et klart, utvetydigt og ikketeknisk sprog og må ikke være vildledende.

Stk. 4. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om indholdet og formatet af et gebyroplysningsdokument.

Betalingskonto som en del af en samlet pakke

§ 4. En betalingstjenesteudbyder, der tilbyder en betalingskonto som en del af en samlet pakke, der ligeledes indeholder mindst et andet produkt eller en anden tjenesteydelse, som ikke er knyttet til betalingskontoen, skal oplyse forbrugeren om, hvorvidt betalingskontoen kan købes separat. Er dette tilfældet, skal betalingstjenesteudbyderen give særskilte oplysninger om priser og gebyrer for hvert af de

produkter og tjenesteydelser i den samlede pakke, der kan købes separat.

Gebyropgørelse

§ 5. En betalingstjenesteudbyder skal mindst en gang årligt vederlagsfrit udlevere en gebyropgørelse til forbrugere med en betalingskonto over alle påløbne gebyrer og oplysninger om de i stk. 3, nr. 4 og 5, omhandlede rentesatser for tjenesteydelser, der er tilknyttet en betalingskonto. Betalingstjenesteudbyderen skal anvende betegnelserne på de repræsentative tjenesteydelser.

Stk. 2. Gebyropgørelsen udleveres ved anvendelse af det kommunikationsmiddel, som er aftalt med forbrugeren. En forbruger kan anmode om, at gebyropgørelsen udleveres i papirform.

Stk. 3. Gebyropgørelsen skal mindst indeholde følgende oplysninger:

- 1) Gebyrer, der er opkrævet for hver enkelt tjenesteydelse, og det antal gange, forbrugeren har gjort brug af tjenesteydelsen i den pågældende periode. Er tjenesteydelserne en del af en samlet pakke af tjenesteydelser, skal gebyret for hele pakken og det antal gange, gebyret herfor er blevet opkrævet i perioden, angives. På tilsvarende måde skal gebyrer for tjenesteydelser ud over tjenesteydelserne i den samlede pakke angives.
- 2) Det samlede gebyrbeløb i den pågældende periode for hver tjenesteydelse, for hver samlet pakke af tjenesteydelser og for tjenesteydelser ud over tjenesteydelserne i den samlede pakke.
- 3) Det samlede gebyrbeløb for samtlige tjenesteydelser ydet i den pågældende periode.
- 4) Den overtræksrentesats, der gælder for betalingskontoen, og det samlede betalte rentebeløb i forbindelse med overtræk i den pågældende periode.
- 5) Den indlånsrentesats, der gælder for betalingskontoen, og det samlede påløbne rentebeløb for den pågældende periode.

Stk. 4. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om indholdet og formatet af en gebyropgørelse.

Brugen af repræsentative tjenesteydelser m.v.

§ 6. En betalingstjenesteudbyder kan anvende handelsnavne i gebyroplysningsdokumentet, jf. § 3, og i gebyropgørelsen, jf. § 5, forudsat at sådanne handelsnavne anvendes som supplement til betegnelserne på repræsentative tjenesteydelser, jf. stk. 3, og fremgår som en sekundær betegnelse for disse tjenesteydelser.

Stk. 2. En betalingstjenesteudbyder skal i sine aftaleoplysninger og i forbindelse med markedsføring til forbrugere anvende betegnelserne på repræsentative tjenesteydelser. Vælger en betalingstjenesteudbyder at anvende handelsnavne på sine tjenesteydelser i aftaleoplysninger eller i forbindelse med markedsføring til forbrugere, skal betalingstjenesteudbyderen tydeligt gøre opmærksom på de hertil svarende betegnelser på repræsentative tjenesteydelser.

Stk. 3. Erhvervsministeren fastsætter regler om, hvilke tjenesteydelser der er repræsentative, herunder betegnelser og definitioner på disse tjenesteydelser.

Kapitel 3

Flytning af betalingskonti og betalingsordrer

§ 7. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om flytning af betalingskonti og betalingsordrer mellem udbydere af betalingstjenester i Danmark og om størrelsen af et eventuelt gebyr herfor.

§ 8. En betalingstjenesteudbyder har, såfremt en forbruger oplyser betalingstjenesteudbyderen om, at vedkommende ønsker at åbne en betalingskonto hos en anden betalingstjenesteudbyder, der er etableret i et andet medlemsland inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, og som ikke har en filial i Danmark, pligt til at

- 1) stille en liste til rådighed for forbrugeren vederlagsfrit, der for de seneste 13 måneder viser alle stående ordrer om kredittransaktioner og mandater til direkte debitering initieret af betaleren samt oplysninger om tilbagevendende indgående kredittransaktioner og direkte debiteringer initieret af betalingsmodtageren,
- 2) overføre en eventuel resterende positiv saldo på forbrugers betalingskonto til den betalingskonto, som forbrugeren åbner eller allerede har åbnet hos den nye betalingstjenesteudbyder, forudsat at forbrugeren har udleveret oplysninger til betalingstjenesteudbyderen, der gør det muligt for denne at identificere den nye betalingstjenesteudbyder og den nye betalingskonto, og
- 3) lukke forbrugers betalingskonto.

Stk. 2. Har en forbruger ikke udestående forpligtelser på sin betalingskonto, skal betalingstjenesteudbyderen gennemføre foranstaltningerne, jf. stk. 1. Dette skal ske på en dato, som forbrugeren vælger, dog mindst 6 arbejdsdage efter at forbrugeren har oplyst betalingstjenesteudbyderen om, at vedkommende ønsker at åbne en betalingskonto, jf. stk. 1, medmindre andet er aftalt mellem parterne, jf. dog § 75, stk. 1, i lov om betalinger. Betalingstjenesteudbyderen skal straks underrette forbrugeren, såfremt udestående forpligtelser er til hinder for, at betalingskontoen kan lukkes.

Kapitel 4

Basal betalingskonto Kendetegn for en basal betalingskonto

§ 9. En basal betalingskonto skal omfatte følgende tjenesteydelser, som en forbruger skal kunne gøre brug af i ubegrænset omfang, jf. dog stk. 2:

- 1) Muligheden for at åbne, anvende og lukke betalingskontoen.
- 2) Muligheden for at indsætte midler på betalingskontoen.
- 3) Muligheden for at hæve kontanter fra betalingskontoen i et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, ved henvendelse i pengeinstituttets forretningslokale eller i pengeautomater både inden for og uden for pengeinstituttets åbningstider.
- 4) Muligheden for i et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, at foretage
 - a) direkte debiteringer,

- b) betalingstransaktioner med et betalingskort, herunder onlinebetalinger, og
- c) kredittransaktioner, herunder stående ordrer, ved, såfremt de forefindes, terminaler, henvendelse i pengeinstituttets forretningslokale og via onlinefaciliteter.

Stk. 2. Et pengeinstitut er dog kun forpligtet til at tilbyde de i stk. 1 nævnte tjenesteydelser, i det omfang tjenesteydelserne i forvejen udbydes til forbrugere, som har andre betalingskonti end en basal betalingskonto.

Stk. 3. En forbruger skal kunne styre og initiere betalingstransaktioner fra sin basale betalingskonto i pengeinstituttets eventuelle forretningslokale og via onlinefaciliteter, hvis disse tjenesteydelser i forvejen udbydes til forbrugere, som har andre betalingskonti end en basal betalingskonto.

Oplysninger om en basal betalingskonto

§ 10. Et pengeinstitut skal vederlagsfrit stille følgende oplysninger til rådighed for forbrugerne om den basale betalingskonto, som pengeinstituttet udbyder:

- 1) De specifikke tjenesteydelser tilknyttet den basale betalingskonto, jf. § 9.
- 2) Gebyrer og vilkår for anvendelsen af den basale betalingskonto, jf. § 12.
- 3) At køb af yderligere tjenesteydelser eller aktier, andele eller garantbeviser ikke er en forudsætning for adgangen til en basal betalingskonto, jf. § 11, stk. 5.

Adgang til en basal betalingskonto

§ 11. Pengeinstitutter skal tilbyde en forbruger en basal betalingskonto, jf. § 9, i danske kroner, medmindre åbning af en sådan konto vil føre til en overtrædelse af lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme.

Stk. 2. Stk. 1 finder anvendelse på forbrugere med lovligt ophold i et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, og forbrugere, som ikke har fået opholdstilladelse, men som ikke kan udsendes.

Stk. 3. Et pengeinstitut kan dog afslå at åbne en basal betalingskonto, såfremt

- 1) forbrugeren ikke kan påvise en reel interesse i at åbne en basal betalingskonto,
- 2) forbrugeren allerede har en betalingskonto i Danmark, som gør det muligt at anvende de i § 9 anførte tjenesteydelser, medmindre forbrugeren erklærer, at han har fået meddelelse om, at denne betalingskonto vil blive lukket,
- 3) forbrugeren har udøvet strafbare handlinger mod pengeinstituttet og pengeinstituttet derfor vil forhindre forbrugeren i at misbruge sin ret til at have adgang til en basal betalingskonto eller
- 4) forbrugeren har optrådt anstødeligt eller til gene for bankens øvrige kunder eller ansatte.

Stk. 4. Pengeinstitutter skal hurtigst muligt og senest 10 arbejdsdage efter modtagelsen af en fuldstændig ansøgning om en basal betalingskonto åbne en sådan konto eller give afslag herpå. Pengeinstituttet skal vederlagsfrit give forbru-

geren en begrundelse for et afslag. Begrundelse kan udelades af hensyn til national sikkerhed eller offentlig orden, eller hvis det er hensigtsmæssigt for at sikre fortrolighed om underretninger i henhold til lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme. Afslaget skal gives i papirform eller på andet varigt medium. Et afslag skal indeholde nærmere oplysninger om forbrugers mulighed for at påklage afgørelsen til Pengeinstitutankenævnet og muligheden for at forelægge afgørelsen for Finanstilsynet.

Stk. 5. Pengeinstitutter må ikke betinge indgåelse af en aftale om en basal betalingskonto af køb af yderligere tjenesteydelser, der ikke er tilknyttet en basal betalingskonto eller aktier, andele eller garantbeviser i pengeinstituttet. Dette gælder dog ikke aktier, andele eller garantbeviser, som det er en betingelse at besidde for at være kunde i pengeinstituttet.

Gebyrer for en basal betalingskonto

§ 12. Et pengeinstitut skal tilbyde de tjenesteydelser, der er nævnt i § 9, vederlagsfrit eller mod betaling af et rimeligt gebyr.

Stk. 2. Tjenesteydelser efter § 9, stk. 1, nr. 1-3 og nr. 4, litra b, må uanset antal gennemførte betalingstransaktioner ikke pålægges gebyrer ud over eventuelle rimelige gebyrer. Dette gælder dog ikke betalingstransaktioner med et kredittkort.

Stk. 3. Et pengeinstitut kan pålægge en forbruger et rimeligt gebyr i tilfælde af manglende overholdelse af forpligtelserne i henhold til en rammeaftale for en basal betalingskonto.

Stk. 4. Ved fastlæggelsen af et rimeligt gebyr, jf. stk. 1-3, skal der tages hensyn til

- 1) indkomstniveauet i Danmark,
- 2) de gennemsnitlige gebyrer, der opkræves af pengeinstitutter i Danmark for tjenesteydelser i forbindelse med betalingskonti, og
- 3) pengeinstitutrets omkostninger og en rimelig fortjeneste ved at tilbyde en basal betalingskonto til forbrugere.

Opsigelse af rammeaftaler for en basal betalingskonto

§ 13. Et pengeinstitut kan uanset § 75 i lov om betalinger kun opsiges en rammeaftale, der giver adgang til en basal betalingskonto, såfremt en af følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Forbrugeren har anvendt betalingskontoen til strafbare formål.
- 2) Forbrugeren eller tredjemand har ikke foretaget nogen transaktioner på betalingskontoen i over 24 på hinanden følgende måneder.
- 3) Forbrugeren har afgivet forkerte oplysninger for at få en basal betalingskonto i tilfælde, hvor de rigtige oplysninger ville have medført afslag.
- 4) Forbrugeren har ikke længere lovligt ophold i et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.
- 5) Forbrugeren har efterfølgende åbnet en anden betalingskonto i Danmark, som gør det muligt at anvende de i § 9 anførte tjenesteydelser.

- 6) Forbrugeren har begået strafbare handlinger mod pengeinstituttet, og pengeinstituttet vil derfor forhindre forbrugeren i at misbruge sin ret til at have adgang til en basal betalingskonto.
- 7) Forbrugeren har optrådt anstødeligt eller til gene for bankens øvrige kunder eller ansatte.
- 8) Forbrugeren anvender sin basale betalingskonto til erhvervsmæssige formål.

Stk. 2. Et pengeinstitut, der opsiges en rammeaftale, jf. stk. 1, skal meddele forbrugeren begrundelsen for opsigelsen vederlagsfrit enten i papirform eller på andet varigt medium med mindst 2 måneders varsel. Begrundelsen kan udelades af hensyn til national sikkerhed eller offentlig orden, eller hvis det er hensigtsmæssigt for at sikre fortrolighed om underretninger i henhold til lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme. En opsigelse begrundet i en af de i stk. 1, nr. 1 eller 3, anførte grunde har øjeblikkelig virkning. Et afslag skal indeholde nærmere oplysninger om forbrugers mulighed for at påklage afgørelsen til Det finansielle ankenævnet og muligheden for at forelægge afgørelsen for Finanstilsynet.

Kapitel 5

Tilsyn m.v.

Generelle regler om tilsyn

§ 14. Finanstilsynet fører tilsyn med overholdelsen af denne lov og af de regler, der er udstedt i medfør af loven. Finanstilsynet fører endvidere tilsyn med overholdelsen af forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/92/EU af 23. juli 2014 om sammenlignelighed af gebyrer i forbindelse med betalingskonti, flytning af betalingskonti og adgang til betalingskonti med basale funktioner.

Stk. 2. Finanstilsynets bestyrelse indgår i tilsynet efter stk. 1 med den kompetence, som bestyrelsen er tillagt i medfør af § 345 i lov om finansiel virksomhed. § 345, stk. 14, i lov om finansiel virksomhed finder tilsvarende anvendelse.

§ 15. Forbrugerombudsmanden kan anlægge sag vedrørende handlinger, der strider mod denne lov, de regler, der er udstedt i medfør af loven, og forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/92/EU af 23. juli 2014 om sammenlignelighed af gebyrer i forbindelse med betalingskonti, flytning af betalingskonti og adgang til betalingskonti med basale funktioner, herunder sag om forbud, påbud, erstatning og tilbagesøgning af uretmæssigt opkrævede beløb. § 24, § 25, stk. 2, § 28, stk. 1, § 32, stk. 1, og § 34 i markedsføringsloven finder tilsvarende anvendelse på sager, som Forbrugerombudsmanden ønsker at anlægge efter denne bestemmelse. Forbrugerombudsmanden kan udpeges som grupprepræsentant i et gruppesøgsmål, jf. retsplejelovens kapitel 23 a.

§ 16. Finanstilsynet underretter Forbrugerombudsmanden, hvis Finanstilsynet bliver bekendt med, at en betalingstjenesteydbyders kunder kan have lidt tab, som følge af at betalingstjenesteydbyderen har overtrådt denne lov, de regler, der er udstedt i medfør af loven, og forordninger ud-